Se pot trimete scrisori și fotografii

Incepând din ziua de 4 August curent, s'a dat iarăși voie să se trimită cu poșta scrisori, atât simple, cât și recomandate, însă cu condiția ca plicul să fie lăsat deschis, adică nelipit.

Al doilea. Scrisorile trebue să fie scrise cât mai citeț, precum și semnătura trebue să fie cât mai citeață. De altfel, a scrie oricând citeț este datoria fiecăruia. Se poate ca scrisul să nu fie caligrafic, dar să se citească ușor. Sfătuim cu acest prilej pe unii dintre cei ce ne scriu, să se lase de obiceiul de a-și semna numele în așa fel, încât e aproape cu neputință să fie citit. Insă când scrii cuiva, îi scrii cu scopul să te citească și să știe cine i-a scris.

Așa dar, cititoarele și cititorii, care au luat la sfârșitul acestui an școlar premiul întâiu sau al doilea, ne pot trimite cu poșta — IN PLIC DESCHS : nu uitați — fotografiile lor însoțite de adeverința direcțiunii școlare. Tot așa pot trimite fotografiile cei ce se abonează la revistă, precum și cei ce iau parte la concursul de desen.

Tot despre cărți împrumutate

Cititoare și cititori ni s'au plâns, că au dat unor colegi cărțile lor, ca să le citească, dar că acești colegi, ori au uitat să li le înapoieze, ori li le-au înapoiat cu mare întârziere și cu multe pagini, unele rupte, alte murdare.

Vedeți că are dreptate Moș Nae, când sfătuește pe cititoare și cititori să nu dea cărți cu împrumut, ci, după ce le-au citit, să și le așeze frumos în bibliotecă, bucurându-se că biblioteca lor este curată și sporește mereu. Când vor crește mari, va fi amintirea cea mai frumoasă din anii fericiți ai copilăriei.

De aceea, păstrați-vă cărțile și nu le dați cu împrumut, căci pe cele mai multe din ele, nu le mai vedeți înapoi.

Păpușica mea frumoasă,
Nu voiu fi nici azi acasă !
Fiindcă mama cum mă scoală,
Mă trimite drept la școală.

Șterge-ți ochișorii, haide !
Că-ți aduc plăcinte calde.
Ah ! Nu știi, odorul meu,
Cât aș vrea să fiu și eu,

Ca și tine, păpușică,
Să rămân tot mititică.
Eu mă duc să 'nvăț povești,
Frumoase cum le dorești.

Și ți le voiu povesti
Când acasă voiu veni
Te las singură pe tine,
Iar acum, rămâi cu bine !

NELLA

PLUGARUL ȘI BLOCUL DE AUR

Un plugar odinioară, începând pe câmp să are,
Plugul său isbi de-odată, în pământ un lucru tare,
Bietul om nici nu visase c'o să dea peste-un tezaur ;
Jos, sub brazda de țărână, sta un bloc masiv de aur.
Mult se minună plugarul, când văzu acea comoară,
Pasă-mi-te-l îngropase un sgârcit odinioară.
Scoase el atunci sumanul, ca să-l umfle la spinare.
Vru să-l miște, dar degeaba: era greu nevoie mare.
Văzând el că e zadarnic, dacă blocul nu-l împarte,
Și tăie întâiu dintr'însul, pentru hrana lui o parte,
Și 'nfigând din nou cuțitul în strălucitorul bloc,
„Vreau să-mi amintesc, își zise, și de cei fără noroc.
Sunt sărmani ce n'au în traistă, nici mălai de pus la fiert".
Și din bulgărele galben mai desprinse înc'un sfert.
„Cu bucata cea de-a treia, holda am să mi-o lărgesc,
Iară sfertul cel din urmă, am să-l economisesc".
Impărțind cu chibzuială, lesne a putut să iasă
Din această încurcătură și să-și ducă blocu-acasă;
Altfel, fiind de-o greutate peste forța omenească,
Singur n'ar fi fost în stare niciodată să-l urnească.

VICTOR HÂLMU

„Răpirea celor două fetițe"

In numărul de față se termină romanul „In căutarea norocului", despre care știm că a plăcut cititorilor noștri.

Dăm acum de veste că din numărul viitor al revistei se începe publicarea romanului „RĂPIREA CELOR DOUĂ FETIȚE", roman original de Moș Nae. E drept că acest roman a apărut odată în volum, însă este așa mult de atunci, încât cititorii de astăzi ai revistei nu l-au citit, iar la librării nu se găsește măcar un singur volum. De aceea, suntem încredințați că facem cititorilor o plăcere, publicându-l în „Universul Copiilor".

Așa dar, începând cu n-rul vitor, citiți romanul „RĂPIREA CELOR DOUĂ FETIȚE".

DE VORBĂ CU CITITORII

XENNY CARV.-Tulcea. — Drăguță cititoare, Moș Nae, care îți dorește multă sănătate, s'a bucurat din cele ce-i scrii, că revista „Universul Copiilor" îți place mult, precum ți-au plăcut tot atât de mult și cărțile scrise de el. I-a mai făcut plăcere vestea, că păstrezi cu grijă cărțile în bibliotecă. Faci cum nu se poate mai bine. Da, Moș Nae va scrie și alte cărți, pentrucă n'a dat încă de fundul sacului.

CAL. M. N. V.-Bascov. — Dragul meu, am citit cu atenție și cu toată bunăvoința cele cinci poezii trimise de d-ta. Prima noastră impresie a fost că te grăbești. Aceasta este una din cauze pentru care ai versuri șchioape, ai, alături de versuri scurte, unele de o lungime neobișnuită în ce privește înțelesul lor. De pildă : despre în veci neuitatul Iorga spui că a fost „un mare literar". Află că se spune „literat" și nu „literar". De altfel, strofele din această poezie sunt cele mai slabe. Am zâmbit, văzând în poezia „Rândunica" o rimă unică în genul ei, dar care nu este de iertat. Ai făcut să rimeze cuvântul „cer" cu cuvântul franțuzesc „terre" (pământ). „Dela pământ până la cer, (Dela cer și până la terr(e)". Așa ceva nu se obișnuește.

Ascultă sfatul ce-ți dăm în interesul tău : amintindu-ți că n'ai, precum ne scrii, decât 13 ani, silește-te să mai înveți carte, ca să-ți însușești mai multă cultură și să înveți și regulele versificării. Și mai ales nu te gărbi. Decât 45 de poezii slabe, mai bine una și bună.

A. E. MILOȘOVICI-Budești. — Drăguțule cititor, am dat cartea ta poștală la „Librăria Universul", ca să-ți trimită cărțile cerute contra ramburs.